

ROUTE NATIONALE

Een klucht in vier bedrijven

door

ROB EYCKMANS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ROUTE NATIONALE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **ROB EYCKMANS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2024/0220/057
ISBN 9789038517780

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 14 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(6 dames - 7 heren - 1 stem achter scène v/m)

GERARD VAN DEN CLOOT, man van boven de middelbare leeftijd. Van beroep is hij kok. Hij is impotent en wil daarom graag zijn echtgenote uit de buurt houden van de mannen. Spreekt en verstaat redelijk goed Frans. Hij heeft niet altijd door wat er zich voor zijn ogen afspeelt.

Kledij: neutrale, deftige kledij. Draagt veelal een schort eens de herberg geopend is.

BETTY VAN DEN CLOOT, zijn echtgenote. Dame van jonge, tot middelbare leeftijd met een gezonde seksuele appetijt. Wordt tegen haar zin mee uitbaatster van de herberg. Haar Frans en andere talen zijn niet zo goed. Heeft op zich een goede inborst.

Kledij: deftige kledij met een beetje inkijk.

BERNARD ANDRÉ, plaatselijke werkloze die vooral schrik heeft van zijn echtgenote en kost wat kost uit haar buurt wil blijven. Wordt een graag geziene gast in de herberg die al eens kan bemiddelen. Houdt wel van een grapje en een pintje bier. Is de Nederlandse taal goed machtig, weliswaar met een accent.

Kledij: werkmanskledij. Broek van velours, geruit hemd en een boerenpet.

CLAUDINE DUBOIS, echtgenote van Bernard. De zus van Desiré. Een serpent van een vrouw, die het geweld niet schuwt. Spreekt ook redelijk goed Nederlands.

Kledij: voorschoot, haren in krulspelden, lange witte kousen en pantoffels, deegrol in de hand en sigarettenstompje in de mondhoek.

DESIRÉ DUBOIS, Vuile garagist die de hele tijd rookt en op de grond spuwt. Is de broer van Claudine. Ze lijken op elkaar vanwege het immer aanwezige sigarettenstompje in de mondhoek. Notoir Vlamingenhater die weigert Nederlands te spreken. Wil altijd cash in het zwart betaald worden.

Kledij: vuile overall, vuile handen en een groen petje.

GENTIL: gendarme die aan de andere kant van de praatpaal zit. Zijn talenkennis is heel slecht en hoewel zijn Nederlands niet goed is, is zijn Duits nog slechter. Heeft niet altijd door wat zich aan de andere kant van de telefoonlijn afspeelt. Enkel de stem van Gentil is te horen.

LUUS

En

TRUUS, twee Nederlandse (Hollandse) vrijgevochten flowerpower vriendinnen die stranden met hun VW-busje. Luus is de knapste van de twee, wat ook uitgespeeld wordt, terwijl Truus er een slechte hygiëne op nahoudt. Zij laat de natuur meer zijn gang gaan. Luus valt in de smaak bij de mannen, terwijl de mannen Truus van zich af willen schudden. De vrouwen geloven in de vrije liefde, prostitueren zich om aan geld te geraken, maar ze zijn ook niet vies van drugs. Spreken met een Nederlands ofwel met een typisch Hollands accent.

Kledij: Luus draagt een korte, uitgerafelde jeansbroek, opgeknoopte T-shirt met hippie-opschriften. Ze heeft haar haren los. Truus is gekleed in te grote kleren,

waaronder een broek van velours, heeft vetting haar dat bijeen hangt met een stoffen haarband, draagt hanger met het peace-symbool, een hoop armbanden en ze draagt een grote nerd-bril.

PRINS ALBERT (latere koning Albert II), de jongere broer van koning Boudewijn. Is op zoek naar een verzetje en is niet vies van vrouwelijk schoon. Heeft meer durf dan zijn eigen bodyguard. Bewaart zijn anonimiteit door zijn helm niet af te zetten. Spreekt Nederlands met zwaar Frans accent.

Kledij: moto pak en een helm met klep.

ANTONY (Antoine), bodyguard van prins Albert. Niet van de snuggerste en vertrouwt ook niet alles wat zijn baas doet. Spreekt zijn baas aan met 'monseigneur'. Is Nederlandstalig.

Kledij: moto pak en een helm met klep.

PLACIDE ZUUR, belastingcontroleur. Zelfingenomen, beweegt heel stijf, praat ambtelijk en op de letter en heeft een tic-nerveux waarbij zijn gezicht scheeftrekt.

Kledij: zwart pak met wit hemd en zwarte das.

IGOR, Poolse vrachtwagenchauffeur die buiten Pools enkele woordjes Duits kan. Is behoorlijk naïef, maar kan toch best zijn plan trekken. Vloekt al eens in zijn moedertaal.

Kledij: werkkledij en een pet.

LUCIENNE

En

FABIENNE, twee weduwes op leeftijd. Hebben beide een behoorlijke eigendunk en denken wat meer te zijn dan een ander omdat ze kennissen van het zevende knoopsgat hebben bij de koninklijke familie. Spreken arrogant en met opgeheven neus.

Kledij: heel erg opgekleed met juwelen en de nodige schmink.

DECOR

Het stuk speelt zich af in en rond de herberg van Gerard en Betty. Het podium is verdeeld in ongeveer twee derde de binnenkant van het café van de herberg en voor een derde de openbare weg. Vooraan op het podium, best aan de zijkant daar waar de openbare weg is, staat een typisch oranje praatplaat zoals die vroeger overal stonden.

Het café is een afgeleefd, bruin café. Er is aan de achterzijde van het podium een toog met tweetal bakrukken. Aan de achterzijde van de toog, het verst van de ingang van het café, is er een deur die uitgeeft op de keuken. Aan de zijkant van het decor, langs de keukenzijde, is er vooraan het podium een deur naar de privévertrekken en aan de achterzijde van het podium een deur naar de kamers. Tegenover deze deuren is dan de ingang. Alle deuren hebben hun opschrift in het Frans: CUISINE – PRIVÉ – CHAMBRES – SORTIE. Tegen de wand achter de toog hangt een rek met sleutels van de kamers. In het café staat minstens één tafel met een viertal stoelen. Afhankelijk van de grootte van het podium kan het café verder aangekleed worden met oftewel meer tafels, een elektrisch orgel dan wel typische ouderwetse caféspeken. De uitstraling moet jaren 1970 zijn. Een

(Franstalige) affichering van de beteugeling van de openbare dronkenschap mag niet ontbreken, evenals enkele oude metalen platen met reclame voor typisch Waalse bieren.

In het eerste tafereel lijkt het café verlaten. Daarom zouden enkele onderdelen moeten loshangen om de indruk te wekken dat het bijna een gekraakt pand betreft. Het hangt dan ook vol met spinnenwebben. Vanaf het tweede tafereel is er volop decoratie, afhankelijk van de situatie, aanwezig.

Het gedeelte van de openbare weg is opgebouwd waarbij de verkeersborden met opschriften N4, met daaronder pijlen in tegengestelde richtingen BRUXELLES en LUXEMBOURG, onder elkaar staan. Deze borden vormen de visuele scheidingsmuur tussen het café en de openbare weg. Aan de achterzijde van het podium staat een kleine zitbank met eventueel een vuilbak. Dit om de indruk te wekken dat er op locatie een rustplaats is.

Aan de zijkant van het podium kan best met doeken gewerkt worden om de indruk te wekken dat de spelers de straat overgestoken komen wanneer ze opkomen.

TAAL

De dialogen zijn geschreven in het algemeen Nederlands. Er zijn verschillende personages die een andere taal spreken of met een accent. Het is een uitdaging voor de spelers om zich meester te maken van het betreffende accent. De personages die geen accent hebben, kunnen in het eigen dialect spreken.

PROLOOG

(Het doek is dicht - voor het doek staat de praatpaal, erover hangt een vuilzak, Klaus Wunderlich – Patricia, fade-out)

BERNARD: *(komt op straat, oud en mankend met grijze baard, duwt een rollator vooruit, tracht een nagel uit zijn zak te nemen om te gooien, lukt niet omwille van ouderdom, probeert nogmaals en gooit een nagel in het publiek, schrikt van het publiek)* Oh bonsoir, comment allez-vous? Excusez-moi madame, je ne voulais pas vous toucher comme ça. Mais, vous tous me regardez comme une vache espagnole qui voit passer un train chinois. La seule qui manque est un chiclet *(doet kauwende koe na)* Vous ne comprenez pas? Pas francophone? Ah, je comprends. Ruski? Polska? Espagnol? Sauerkraut? Nein? Italiano? Mamma mia! *(Italiaans handgebaar)* Spaghetti bolognese! Non? *(trekt spleetogen)* Ching-chang-chong. Non? Hollandais? *(op zijn Hollands)* Sudderans? *(jus d'orange)* Plattezjoer? *(plat du jour)* Haha. Je plaisante. Ik lach er maar mee. U zijt Vlamingen. Dat had ik directement gezien. Aan de ventre, de buik. *(doet Raymond van het Groenewoud na)* Waar er mossel met friet is, waar het kip aan de spit is, waar de kerk in de midden staat. Bienvenu, welkom op de N4. De route nationale quatre. Van Brussel naar Luxemburg. De route du coupon. De couponnenroute. Ook de vleesbaan. Maar dan heb ik heb ik het niet over de borst en de billen van de kip. Non, wel de andere vlees. Maar ik zie dat er kinderen bij zijn. Dus misschien later. Eindelijk zien wij hier nog eens wat passage. Sinds die stomme *(zegt het in het Frans, dan Nederlands)* E411 hier ligt, is alles naar de knop. Vroeger, toen was hier een passage van wel 1000-en automobiles en camions par jour. Kilometer na kilometer: cafés, bars, fritures en cabardouches. Big buzinezz. Overall konden de mensen uitgeef hun zwarte geld uit de Luxemburg. Mijn goed vriend, Gentil, die had zijn werk wel. Kent u die? Gentil de gendarme? Dat is mijn copain die aan de andere kant zit van de pratende paal. Een rijkswachter. Hier hebben de mensen nog al eens pech onder de weg. *(steekt zak nagels weg)* Niet dat ik hier voor iets tussen zit. *(grijns)* Enfin, niet altijd. *(ziet de vuilzak rond de paal)* Mais enfin, wat is dat nu? Een zak rond de paal? Veiligheid eerst n'est-ce pas? *(lacht er zelf mee)* Ahja, juist. Kinderen in de zaal... Maar hoe kunnen de mensen met de pech nu geholpen worden? *(doet zak weg)* Ik zal eens luister of mijn goede vriend Gentil van de dienst is vandaag. *(drukt op knop, schelle tuut)* Gentil, tu est la?

(Schelle tuut, een mechanisch klinkende stem: "Hors service, buiten dienst, ausser Betrieb")

Mais enfin, Gentil. Arrête avec ces bêtises. *(drukt meermaals)* C'est moi, Bernard.

(Mechanische stem: "En cas d'urgence, veuillez appeler le 112. In geval van nood, bel 112. Im Notfall, rufen sie bitte 112 an.")

Mais enfin.

(Blijft drukken, mechanische stem: "Arrêtez d'appuyer sur le bouton. Stop met op de knop te drukken. Hören sie auf den Knopf zu drücken. Schweinehund!")

Punaise! Mais enfin, hoe onbeschoft. Is dat nu nog ne service? Het is allemaal naar de knop. Vroeger was alles toch beter. Vroeger kon een mens nog eens faire une blague. Een grapje uithalen. Achteraf praatten de mensen met elkaar en zo werd men vrienden. Tegenwoordig is alles met de computer, de smartfoon of de

interne net. Asocial. Maar ik ben een oude zaag misschien.

CLAUDINE: (*naast scene*) Bernard! André Bernard! Ou est-tu?

BERNARD: Punaise! C'est Cruella. Mon demi-livre de mariage. Mijn halve trouwboek, zoals jullie zeggen.

CLAUDINE: Bernard André! Vous êtes la?

BERNARD: (*zet het mankend op een lopen*) Fijn u allemaal te leren kennen. Maar ik maak mij nu de voeten uit. Het wordt te heet eronder.

CLAUDINE: (*op straat, oud en wandelend met stok, rokend, deegrol in de hand*) Ah, je pensais que tu étais ici. En avant, marche! A la maison!

BERNARD: (*flauw*) Qui, mon trésor. Je suis heureux de te voir. Je m'étais perdu.

CLAUDINE: Perdu? C'est toujours la même chose avec toi ici.

BERNARD: Mon trésor, je peux vous présenter. Mes nouveaux amis flamands. (*naar publiek*) Ik was net aan het maak de babbel.

CLAUDINE: Toujours une explication. Voor alles een uitleg.

BERNARD: Je weet hoe dat gaat. Van het een kom het ander...

CLAUDINE: Geen uitleg! De patatten gaan zich niet schil vanzelf! Marche!

BERNARD: Weeral patatten? (*veinst pijn*) Mijn hand doet nog altijd pijn van de vorige keer.

CLAUDINE: Voilà. (*naar publiek*) Altijd excuses. Heeft hij al verteld dat hij in zijn hele leven geen één dag gewerkt heeft? Monsieur is invalide, zogezegd. En ik ben daarmee getrouwd.

BERNARD: Mon trésor. Je weet dat werken altijd heel moeilijk voor mij is geweest.

CLAUDINE: Maar voor op de café te zit en in de cabardouche dat was geen probleem. Wat moeten deze Vlamingen wel niet denk van de Walen?

BERNARD: Maar dat was voor de Vlamingen te helpen. In de restaurant hier, bij de Vlamingen Gerard en de Betty. En in de ruil kreeg ik al eens een paar Belgische frank voor mijn assistance.

CLAUDINE: In de zwart. En volgens mij was dat niet het enige. En die meisjes van de Hollande? Dat ben ik nog niet vergeten.

BERNARD: (*weemoedig*) Ah ja, dat waren nogal eens tijden. Die meisjes waren voorzien van de poot en de oor. Om nog maar te zwijgen van de... (*ziet Claudine*) Chou-fleur. De bloemkool.

CLAUDINE: A la maison is het ook bloemkool. Met pommes de terre. Vooruit! Of ik leg de volgende keer uw karretje aan de ketting! (*gaat af*)

BERNARD: Oui, mon trésor. Jawohl mein Führer. (*Claudine kijkt even boos om, dan richting publiek*) Zij die gaan sterven, groeten u. Het was fijn u te leren kennen. Enfin, gekend te hebben. (*schuifelend af*)

CLAUDINE: Bernard!

(*Klaus Wunderlich – Summertime*)

EERSTE BEDRIJF

(Fade-out van de muziek, doek gaat open, het restaurant is rommelig, deuren staan deels open, interieur is afgebroken, spullen liggen op de grond, spinnenwebben hangen overal, bordje met "A VENDRE - VENDU" hangt buiten uit, geluiden van vrachtvervoer)

BERNARD: *(jonge versie, op straatzijde, fluitend met de handen in de zakken, stampet een blikje weg, kijkt het na, geluiden van een bijna-ongeval, lacht ermee, ziet praatpaal)* Enfin, c'est quoi ça? *(drukt op knop, geluid van een telefoon die overgaat)*

GENTIL: Gendarmerie, bonjour. Comment je peux vous aider? Rijksverwachting, goede-dag. Ik kan u helpen hoe? Gendarmerie, guten-tag. Wie, euhm, wie... Wienerschnitzel mit Salat. *(zucht)* Mon dieu...

BERNARD: Wienerschnitzel? Mon dieu? Mais, Gentil c'est toi?

GENTIL: Gentil, oui, Gentil dat is ik. C'est qui à l'appareil? Wie hebben ik aan de lijn? Allo? Allo? Wie ist es?

BERNARD: Mais enfin Gentil, c'est moi Bernard. Ton copain. Ik wist niet dat jij kon praten de Nederlands. Gentil le Gendarme.

GENTIL: Mais Bernard, mijn Nederlands is niet goed. Maar ik was de beste van de klas en zie waar ik nu zit. Ik moet nog veel oefenen.

BERNARD: Wat is hier de bedoeling van? Voor wat is deze paal?

GENTIL: Dat is een pratende paal. Voor de mensen met pech onder de weg. En dan moet ik regelen de assistance. En ik moet spreek de drie talen van de land. Français evidamment. Ook de Nederlands. Maar ook de Duits. *(telt traag)* Ein, zwei, zaufen. Tu comprends?

BERNARD: Ah, c'est magnifique ça. Wij leven in moderne tijden, Gentil. En heb jij het druk zo met de pratende paal?

GENTIL: Zeker. Met al de verkeer op de N quatre staat de telefoon niet stil. *(rinkelend geluid)* Voilà, une autre ligne. Bernard, tot de volgende. Au revoir.

BERNARD: Au revoir Gentil. *(analyseert de paal)* Magnifique.

BETTY: *(naast de scene)* Is het nog ver? In wat voor een hol zijn wij hier beland? Wie gaat onze auto repareren?

GERARD: *(op straat, met rolkoffer en winkelmand met selder in, Betty volgt)* We zijn er bijna bolleke. De auto regelen we straks. Gelukkig dat we vlakbij in pas in panne zijn gevallen. Hier moet het zijn. Voilà zie, ons nieuwe thuis.

BETTY: Ons nieuwe thuis? Dit?

GERARD: Zeker, bolleke. Ik had toch gezegd dat er nog een klein beetje werk aan was. Doe nu niet of je neus bloedt.

BETTY: Klein beetje? Een groot beetje. Dat staat hier op instorten.

GERARD: Maar neen. Kom, we gaan eens binnen kijken. *(beiden binnen, Gerard snuift)* Hier adem je geschiedenis in.

BETTY: Geschiedenis? *(snuift)* Natte hond ja. Ik hou dat hier niet uit. Ik ben hier weg.
(wil vertrekken, Bernard gaat ondertussen op het bankje zitten)

GERARD: *(stopt haar)* Maar bolleke, wacht. Geef me even de kans om het hier op te ruimen. Dan kunnen we hier beiden gelukkig worden.

BETTY: Maar dat hoeft niet hier te zijn. Ik wil gewoon terug een man die zijn echtelijke plichten kan nakomen. Maar van mij hoef jij dat niet meer te zijn. Een man heeft behoeftes, zeggen ze. Jij precies niet. Wel, een vrouw heeft óók behoeftes.

GERARD: Maar ik heb ook behoeftes, maar ja, de infra, fra, structuur moet nog mee willen werken ook. *(kijkt naar zijn kruis)*

BETTY: Infrastructuur? *(wijst naar zijn kruis)* Zever in pakjes. Charlie Chaplin, die is nog vader geworden op zijn 73ste. En dat was geen onbevleete ontvangenis, zoals bij Maria en haar timmerman.

GERARD: *(neemt haar handen vast)* Geef me nog één kans, bolleke. Al die andere mannen die rond jou hangen, dat heeft mij stress bezorgd. Daarom wil ik hier opnieuw beginnen. Samen hier een herberg uitbaten. Met hotel-restaurant. Dan komt de rest wel vanzelf. Wij zijn toch gelukkig samen?

BETTY: Samen zijn we, ja. Gelukkig... *(zucht)*

GERARD: Dat komt terug. Er zijn mensen wiens huwelijk er veel erger aan toe is.

CLAUDINE: *(naast scene)* Bernard? Bernard!

BERNARD: *(springt recht)* Punaise! C'est Cruella.

GERARD: Mannen die zich zelfs verstoppen voor hun vrouw.

BETTY: Overdrijf nu niet, he.

CLAUDINE: Bernard, si je te trouve ça ne sera pas votre meilleur jour!

BERNARD: Non, mon dernier. *(slikt, zoekt uitweg, klopt aan bij het restaurant)*

GERARD: Wie kan dat nu al zijn? Toch nog geen klant? *(Bernard klopt hevig)* Binnen!

BERNARD: Vlamingen! Jullie moeten mij helpen. Verstop mij. Ik ben in de gevaar.

GERARD: Jamaar, wat is hier aan de hand? Wie ben jij? Wat kom jij hier doen?

BERNARD: *(verstopt zich achter de toog)* Ik zal het direct vertellen. Geef mij twee minuten en ik sta eeuwig in de krijt bij u. *(stopt zich weg)*

CLAUDINE: *(op straat, deegrol in de hand, rokend)* Andre Bernard! *(kijkt rond, gaat binnen)* Bonjour, vous avez vu mon mari?

BETTY: Excuseer madame, hier is ne personne. Pas vu.

CLAUDINE: *(misnoegd naar buiten)* André Bernard! *(af straat)*

GERARD: *(haalt Bernard van achter de toog)* Kameraad, wat is dat hier allemaal? Kan jij eens expliqueren? Wie ben jij?

BERNARD: Mes excuses. Excuseert. *(schudt Gerard de hand)* Mijn naam is Bernard André. Ik woon hier in de buurt. En de, de sorcière méchante, de kwade heks, dat is mijn echte-genote.

BETTY: Sukkelaar toch.

BERNARD: Merci, madame. *(kust haar hand)*

GERARD: Die dragonder? Dan versta ik dat ze jou niet mag vinden. Die eet je op

zonder te kauwen. (*naar Betty*) Mijn woorden zijn nog niet koud en voilà. Zo slecht hebben wij het nog niet.

BERNARD: Ik heb u daarnet buiten even gehoord. Is u de nieuwe propriétaire, de nieuwe eigenaar?

GERARD: Inderdaad. Ik ben Gerard Van Den Cloot en dit is mijn vrouw, Betty. Mijn vrouw en ik hebben alles hier gekocht en zouden hier een hotel-restaurant willen beginnen. Een heel nieuw leven eigenlijk.

BETTY: Jij! Jij wilt een restaurant en een heel nieuw leven. Ik was tevreden met wat we hadden. Zie dat hier eens... Wie wil er nu in zo'n oud krot komen eten?

BERNARD: Daar zou je kunnen van verschiet.

GERARD: Ah ja? Hoe bedoel je?

BERNARD: U kent het verhaal niet van de etablissement ici? (*ze schudden van neen*) Ah, mais dan gaat u verschiet. Deze etablissement was vele jaren geleden een van de favoriete stopplaatsen van de koning. Dat is een geheim van de publiek.

BETTY: Koning Boudewijn? Kwam die hier eten?

BERNARD: Nee, niet Boudewijn. Die is te katholiek. Zijne papa, maar vooral zijn grand-père. Ja en het is te zeg... Eten... Dat ook, maar dat was bijzaak.

GERARD: Was het hier geen restaurant dan?

BERNARD: Mais si. Herberg, restaurant, café, hotel. Met de dames van de gezelschap en plus.

BETTY: Dames van de gezelschap?

BERNARD: Ja, hoe moet ik dat zeg? De van Saksen-Coburgs zijn gekend voor hun vruchtbaarheid. Leopold II heeft de route nationale hier laten maken en die is hier dan ook wel eens gepasseerd om de vlees te keuren. Maar Leopold III als die op bezoek gaat bij zijne dochter in Luxemburg passeerde die ook al eens om...

BETTY: Prinses Josephine-Charlotte?

BERNARD: De groothertogin van Luxemburg, ja. Dan bleef hij hier voor de nacht. Maar niet alleen, begrijpt u?

BETTY: Als hij dan coupons ging afhalen in Luxemburg?

GERARD: Ah ja, dat is de reden dat we dit etablissement gekocht hebben. Als de mensen hun coupons gaan afhalen van al hun zwart geld, dan kunnen ze dat hier spenderen. Dan kijken ze niet op een frank meer of minder.

BERNARD: Dat hij coupons had, dat weet ik niet. Maar hij bestelde al eens graag de mossel.

GERARD: Ah, moules-frites. Dat zou ik ook op de kaart kunnen zetten. Maar ik zal eerst een kijken of hier in de keuken nog iets marcheert. Anders hebben we straks geen avondeten. Merci Bernard voor de uitleg, maar ik moet voortmaken. Kom zeker eens langs als we open zijn. (*schudt hem de hand*) Ik moet nu de keuken in. Au revoir.

BERNARD: Avec plaisir, monsieur Gerard. Au revoir. (*Gerard af keuken, met rolkoffer en eetwaren*) Alors, madame Betty. Het was leuk u te leren te kennen. Als ik ooit eens iets voor u kan doen? (*wil vertrekken*)

BETTY: (*houdt hem tegen*) Oh, maar dat kan jij zeker. (*sensueel*) Mijn man die had misschien niet helemaal door wat zich hier vroeger allemaal afspeelde, maar ik

wel. En dan nog wel koninklijk. Ben jij hier dan ook nog langs geweest? Jij ziet er mij wel een stoute jongen uit.

GERARD: Madame Betty, ik ben geen looper van de (h)oer.

BETTY: Maar dat heb ik toch niet gezegd? Gezelschap ik ook al fijn. *(neemt hem vast)*

BERNARD: En daarnaast was ik toen veel te klein en te jong. *(wordt ongemakkelijk)*

BETTY: Maar nu toch niet meer. Ik vind jou helemaal niet klein, maar daar komen we maar op één manier achter. *(wil in zijn kruis grijpen)*

BERNARD: *(schrikt op, springt weg)* Madame Betty! Wij kennen elkaar nog maar pas. Ik ben getrouwd.

BETTY: Ik ken jou lang genoeg om te weten dat jij bij jouw vrouw niet voldoende aandacht krijgt...

BERNARD: *(wordt meegaander)* Toch wel... Enfin, het is te zeg. Hoewel zij rookt, smoor ik altijd de sigaar.

BETTY: Ah voilà. En ik krijg ook te weinig aandacht. Als ik nog maar te kort bij Gerard kom, gaat hij al lopen. Maar jij gaat toch niet van mij lopen?

BERNARD: Euh, het is te zeg. *(overtuigd)* Gezelschap is gezellig.

BETTY: Het is dat. En nu ik hier kom wonen, kunnen we elkaar wat vaker gezelschap houden. *(neemt hem bij de billen)*

GERARD: *(op keuken)* Amai, die keuken dat is een achtergelaten slagveld. Dat wordt de handen serieus uit de mouwen steken.

BERNARD: *(springt weg van Betty)* Ik laat mijn handen in de mouwen.

GERARD: Ah Bernard, jij bent hier nog.

BERNARD: Ik ging net vertrekken. *(gaat naar deur)*

BETTY: Ja, hij ging net vertrekken. Tot later dan, he...

GERARD: Maar wacht eens even. Misschien kan jij mij helpen.

BERNARD: U toch ook niet gezelschap houden?

GERARD: *(snapt het niet)* Hoe bedoel je? Het is te zeggen, we hebben nog geen telefonische aansluiting. En ik zou een garagist moeten contacteren. Onze wagen staat wat verderop nog altijd in panne. Ken jij niemand uit de buurt? Niet te duur en snel ter plaatse.

BERNARD: Oh, maar dat is simpel. Desiré. Dat is mijne schone broer. Die heeft zijn eigen garage. Maar dat is wel zonder factuur en direct cash te betaal.

GERARD: Geen probleem. Beurre chez le poisson. Boter bij de vis, zeg.

BERNARD: *(begrijpt het niet)* Nee, het is een garagist. Geen visboer.

GERARD: Dat bedoel ik. Kan jij die bereiken?

BERNARD: Ik kan het vragen aan mijn kameraad Gentil, de gendarme.

GERARD: Maar ik moet de gendarmen niet hebben, maar een garagist.

BERNARD: Ik begrijp het. Maar Gentil zit aan de pratende paal.

GERARD: Nu kan ik helemaal niet meer volgen.

BERNARD: Ne paniquez pas. Geen paniek. Ik regel een garagist. *(buiten)*

GERARD: Dat is heel goed. (*Bernard buiten*) Zeg Betty, zullen we Gerard anders straks mee laten eten? Dat ziet er mij een aangename man uit. Dan kan hij wat meer vertellen over de regio hier.

BETTY: Dat is een heel goed idee. Ik weet nu wel niet of zijn vrouw al gekookt heeft...

GERARD: Als die haar eten even lekker is dan zij eruit ziet, zal hij wel komen. Wees daar maar eens mee getrouwd.

BETTY: Dan heb jij niet te klagen. Je kan maar beter wat meer moeite doen, want anders... Ik ga dan maar uitladen. (*af privé*)

GERARD: Maar bolleke... (*mijmert*) Betty heeft gelijk. Maar eens we hier op onze plek zitten zal mijn stress wel weggaan. (*kijkt naar zijn lid*) Jongen, we zijn zo lang goede kameraden geweest, laat me nu niet in de steek. (*af keuken*)

BERNARD: (*drukt op knop*) Gentil, tu est là?

GENTIL: Bonjour, goeden dag, guten Tag.

BERNARD: Gentil, c'est moi, Bernard. J'ai besoin d'un dépanneur. Tu veux m'appeler Desiré Dubois?

GENTIL: Dépanneur? Mais Bernard, tu n'as pas de voiture? Jij hebben geen oto? Sie haben keine Waffel, euhm Wagen?

BERNARD: Ce n'est pas pour moi, mais pour les Flamands qui ont acheté la vieille cabardouche.

GENTIL: La vieille cabardouche? Het oud kot van de... De dingens, de (h)oer? Das, euhm Hurenhaus?

BERNARD: Exact. J'expliquera une autre fois. Tu veux l'arranger pour moi?

GENTIL: Biensûr, zeker, euhm, Sicherheitsdienst.

BERNARD: Merci Gentil, en oefen wat op je Duits.

GENTIL: Je sais. Ik weten het. Ik heb nog werk. Ich habe noch viele, euhm, Arbeit macht frei. Au revoir.

BERNARD: (*naar publiek*) Als dat maar goed komt. (*naar binnen*)

GERARD: (*op keuken, met krijtbord met opschrift: "OUVERTURE PRESKE – WELDRA OPENING – BEKANS OFFNUNG"*) Ah Bernard, heb je iemand kunnen verwittigen?

BERNARD: Mijn schone broer is onderweg.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze